

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron procesu.*

Pozwem z dnia 5 stycznia 2016 r. (data nadania) powód D. Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 7.691,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu od dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (k. 4-7).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 10 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim uwzględnił żądanie pozwu (k. 21).

Od powyżej opisanego nakazu zapłaty pozwana A. K. wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (k. 27-29).

W toku dalszego procesu strony podtrzymywały wyżej opisane stanowiska.

II. *Sąd ustalił następujący stan faktyczny:*

A. i D. K. podjęli decyzję o zakupie okien u D. Ś. prowadzącego jednoosobowa działalność gospodarczą pod firmą (...). W tym celu, po wstępnej rozmowie w sklepie powoda, D. Ś. dokonał, w obecności A. i D. K., pomiarów w domu pozwanej i na podstawie tych pomiarów pracownik powoda – J. O. sporządziła zamówienie obejmujące wykonanie 14 okien PCV, obróbkę wewnętrzną i zewnętrzną, a także zakup oraz montaż 14 sztuk parapetów. Ustalona została łączna cena 9.191,00 zł obejmująca:

- 7.000,00 zł – zakup, montaż i obróbka wewnętrzną okien PCV;
- ok. 1.000,00 zł – kontynuacja obróbki wewnętrznej i zewnętrznej;
- 1.191,00 zł – zakup i montaż parapetów.

Zamówienie zostało podpisane przez D. K., została również uiszczona zaliczka 1.500,00 zł.

(dowód: zamówienie – k. 93, częściowe zeznania powoda D. Ś. – k. 106v-107 w zw. z k. 123v, zeznania świadka J. O. – k. 107v-108, zeznania świadka M. O. – k. 108v, zeznania świadka A. T. – k. 110, zeznania świadka D. K. – k. 117v, wydruk z (...) k. 10)

6 sierpnia 2015 r. pomiędzy A. K. a D. Ś. została zawarta w formie pisemnej umowa na wykonanie i montaż 14 okien PCV według wcześniejszego zamówienia. D. K. o zawarciu umowy wiedział, przy czym nie podpisał tej umowy z uwagi na pobyt za granicą.

(dowód: umowa k. 127-128, zeznania świadka D. K. – k. 117v, zeznania pozwanej – k. 88v w zw. z k. 133v)

2 września 2015 r. odbył się montaż okien w domu pozwanej. Pracownicy powoda wskazali, że w jednym dniu zamontują okna, zaś drugiego dnia dokonają ich obróbki. W tym też dniu A. K. podpisała dokument poświadczający wykonanie prac budowlano-montażowych oświadczając w tym dokumencie, że nie wnosi zastrzeżeń.

3 września 2015 r. rano A. K. zadzwoniła do sklepu powoda wskazując, iż wstrzymuje wykonanie prac do czasu powrotu męża D..

(dowód: umowa – k. 127-128, zeznania pozwanej – k. 88v w zw. z k. 133v, zeznania świadka K. B. – k. 109, zeznania świadka A. T. – k. 110)

Montaż okien został dokonany bez obróbki. Nie zostały również zamontowane parapety.

(dowód: fotografie – k. 57-72, zeznania świadka K. B. – k. 109, zeznania świadka A. T. – k. 110, zeznania świadka J. N. – k. 116v, zeznania świadka S. Ż. – k. 117, opinia prywatna – k. 39-41)

10 września 2015 r. D. K. złożył ustną reklamację wykonania usługi przez powoda. Pismem z dnia 14 września 2015 r. powód nie uznał zarzutów wskazanych w reklamacji.

(dowód: pismo powoda – k. 51)

21 września 2015 r. A. i D. K. pisemnie odmówili zapłaty faktury za montaż okien, oświadczając m.in., że nie zrezygnowali ani z montażu parapetów, ani z obróbki okien.

(dowód: pismo – k. 36)

22 września 2015 r. D. K. zgłosił sprawę Powiatowemu Rzecznikowi Konsumentów w B., który podjął działania, zwracając się m.in. do D. Ś. z wnioskiem o zajęcie stanowiska.

(dowód: wniosek – k. 42, pismo Rzecznika – k. 43)

29 września 2015 r. powód opowiedział pozwanej na pismo z dnia 21 września 2015 r., zaś w piśmie z dnia 6 października 2015 r. powód, w związku z pismem Rzecznika, przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

(dowód: pisma powoda – k. 48-49, 50)

Pismem z dnia 9 listopada 2015 r. Powiatowy Rzecznik Konsumentów poinformował D. Ś. o przekazaniu sprawy do biegłego z zakresu stolarki okiennej. Opinię w tym przedmiocie sporządził T. C..

(dowód: pismo – k. 38, opinia prywatna – k. 39-41)

Pismem z dnia 24 listopada 2015 r. D. K. przesłał powodowi opinię T. C. dotyczącą wykonania montażu okien

(dowód: pismo – k. 35, opinia – k. 39-41)

Pismem z dnia 3 grudnia 2015 r. D. K. wezwał D. Ś. do wykonania umowy z dnia 8 sierpnia 2015 r., wyznaczając 7-dniowy termin wykonania umowy, a w przypadku bezskutecznego upływu terminu D. K. oświadczył, że pismo należy traktować jako odstąpienie od umowy.

(dowód: pismo – k. 34, potwierdzenie nadania – k. 91-92)

Po otrzymaniu powyższego pisma, do pozwanej przyjechali pracownicy powoda celem zapełnienia dziur po klinach pianką montażową. A. K. nie udzieliła zgody na wykonanie tych prac mówiąc, że musi jechać po dziecko i wskazując, żeby pracownicy przyjechali następnego dnia, bo wtedy będzie już jej mąż.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 88v w zw. z k. 133v, zeznania świadka K. B. – k. 109, zeznania świadka A. T. – k. 110)

W odpowiedzi na powyższe pismo powód, pismem z dnia 10 grudnia 2015 r., nie uznał zasadności żądań D. K..

(dowód: pismo powoda – k. 46)

Pismem z dnia 11 grudnia 2015 r. D. K. odstąpił od umowy zawartej pomiędzy A. i D. K. i D. Ś. z powodu braku wykonania obróbki i braku montażu parapetów, wskazując również na brak zakończenia prac przez powoda. Pismo to zostało doręczone powodowi w dniu 15 grudnia 2015 r.

(dowód: pismo – k. 33, potwierdzenie nadania i odbioru – k. 94-95)

25 stycznia 2016 r. A. K. sporządziła pismo skierowane do powoda, w którym wskazuje na swoje odstąpienie od umowy pismem z dnia 11 grudnia 2015 r., wskazuje na koszty poniesione przez nią z powodu wad montażu okien i koszty postępowania reklamacyjnego, wzywając powoda do uiszczenia tych kosztów, wskazując, iż nie uznaje wezwania jej do zapłaty kwoty 7.691,00 zł

(dowód: pismo – k. 32)

Pismem datowanym na 1 lutego 2016 r. powód nie uznał roszczeń pozwanej.

(dowód: pismo – k. 45)

III. **Ocena dowodów.**

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyżej powołane dowody, które Sąd uznał za wiarygodne.

Przedstawione przez obie strony kserokopie korespondencji nie zostały zaprzeczone przez żadną ze stron, nadto kserokopie pochodzące od danej strony przedstawiała strona przeciwna – z tego też względu fakty których dotyczyły te kserokopie, w zakresie złożenia danych oświadczeń, zostały przez Sąd uwzględnione.

Zarówno powód, jak i świadek J. O. wskazują na adnotację na zamówieniu dotyczące dodatkowych ustaleń stron w zakresie rezygnacji z obróbki okien, przy czym nie przedstawiają tego dokumentu. Wobec stanowiska pozwanej i braku wiarygodnych dowodów w tym zakresie zeznania tych osób nie zostały przez Sąd uwzględnione jako obliczone jedynie na uniknięcie skutków nienależytego wykonania umowy.

Nie zasługują na uwzględnienie również zeznania świadka M. O. w części w jakiej wskazuje, iż pozwana nie wymagała montażu parapetów. Jest to sprzeczne zarówno z zeznaniami pozwanej, jak i z brzmieniem zamówienia, gdzie wprost wskazano na montaż parapetów.

Zeznania E. T. (k. 116v) nie wniosły istotnych ustaleń do sprawy.

IV. **Uzasadnienie prawne**

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje bezspornie, że pomiędzy stronami procesu została zawarta umowa dotycząca wykonania i montażu okien, obróbki tych okien, a także montażu parapetów. Sąd nie uwzględnił stanowiska powoda dotyczącego ograniczenia zakresu przedmiotu umowy na podstawie dodatkowych ustaleń stron – w tej części strona powodowa nie przedstawiła żadnego wiarygodnego dowodu.

Wyżej opisana umowa jest umową o dzieło. Zgodnie z przepisem art. 627 KC przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Główną osią sporu była skuteczność odstąpienia od umowy przez stronę pozwaną. Jak wynika z akt sprawy, w szczególności z oświadczenia pisemnego z dnia 11 grudnia 2015 r. o odstąpieniu od umowy przyczyną złożenia takiego oświadczenia woli był brak wykonania obróbki i montażu parapetów (k. 33).

W myśl art. 636 §1 KC jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin; po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Z treści tego przepisu wynika, że po stronie zamawiającego występuje uprawnienie do odstąpienia od umowy pod warunkiem wezwania do wykonywania umowy i wyznaczenia terminu. Pozwana wzywała powoda do wykonania umowy pismem z dnia 3 grudnia 2015 r., gdzie wyznaczyła mu również termin wykonania umowy (k. 34). Bezskuteczny upływ tego terminu uprawniał pozwaną do odstąpienia od umowy.

Odstąpienie od umowy ma ten skutek, że strony wzajemnie zwracają sobie to co świadczyły w związku z umową. Tym samym niezasadne jest żądania uiszczenia wynagrodzenia za dzieło w sytuacji, gdy odstąpienie od umowy zniweczyło stosunek prawny dzieła od samego początku.

Oceny powyższej nie zmienia fakt, że pracownicy powoda zjawili się w domu pozwanej celem wypełnienia otworów. Po pierwsze, nie zostało to ustalone z pozwaną, po drugie zaś celem tych pracowników nie było wykonanie umowy zgodnie z jej treścią – czyli obróbka okien i montażu parapetów.

W tym miejscu wskazać trzeba, że materiał dowodowy – wbrew twierdzeniom powoda – nie pozwala na uznanie, że umową nie był objęty montaż parapetów, ani też wykonania obróbki okien. Zauważyć należy, że powód nie wykazał iż pozwana była w sposób niezbędny poinformowana o sposobie montażu okien (drewniany budynek). To na powodzie w tym zakresie spoczywał ciężar należytej informacji, gdyż powód jest przedsiębiorcą zawodowo trudniącym się wykonywaniem tego typu usług. W myśl art. 355 §2 KC należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Zdaniem Sądu powód nie dopełnił takiej staranności, co w konsekwencji doprowadziło do przerwania robót, wezwania do wykonania dzieła i skutecznego odstąpienia od umowy. Powód nie wykazał w procesie przeciwnego stanowiska.

Ubocznie zaznaczyć trzeba, że powód jako pozwaną wskazał tylko A. K. podczas, gdy z materiału dowodowego wynika, że stroną umowy był również D. K.. Z uwagi na istnienie małżeństwa pomiędzy tymi osobami nie zachodziło pomiędzy nimi procesowe współuczestnictwo konieczne, a powód mógł żądać świadczenia pieniężnego tylko od jednego z nich.

Powód swoje żądanie sprecyzował w piśmie z k. 125. Z treści tego pisma wynika, że przedmiotem żądania jest wynagrodzenie obejmujące zakup okien i parapetów i ich montaż. Wobec skutecznego odstąpienia od umowy powództwo w tym zakresie podlega oddaleniu. Zauważyć przy tym trzeba ubocznie na niekonsekwencję powoda. Z jednej strony powód wskazuje, że został uzgodniony brak konieczności obróbki okien, z drugiej zaś strony kwota dochodzona obejmuje również tą składową.

Wobec powyższego powództwo o zapłatę wynagrodzenia należało w całości oddalić.

V. Uzasadnienie orzeczenia o kosztach procesu

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści art. 98 §1 i §3 KPC w zw. z art. 99 KPC. Zgodnie z tymi przepisami strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Wobec oddalenia powództwa w całości stwierdzić należy, że stroną przegrywającą proces jest powód, a zatem to od powoda na rzecz pozwanej zostały zasądzone koszty procesu w wysokości **2.567,44 zł** (punkt II wyroku). Na zasądzoną kwotę składają się:

- 2.400,00 zł – wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym – na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 1804) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia procesu;
- 17,00 zł – opłata skarbową od złożenia dokumentu pełnomocnictwa;
- 150,44 zł – koszty poniesione przez pozwaną związane z dojazdem do Sądu w związku z obowiązkiem osobistego stawiennictwa na rozprawę (tak jak w zestawieniu kosztów na k. 138).

W pozostałym zakresie Sąd oddalił żądanie pozwanej w zakresie kosztów zastępstwa procesowego – pozwana żądała kwoty 2.900,00 wynikającej z faktury na k. 140 (pkt. III wyroku). Przepisy wyżej cytowanego rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 1804) określające wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia radców prawnych nie zawierają obowiązku podwyższenia tych stawek o podatek VAT (inaczej jest przy kosztach pełnomocnika ustanowionego z urzędu). Tym samym, to strona i jej pełnomocnik określają ciężar obowiązku podatkowego na podstawie umowy. Sąd nie znalazł przy tym żadnych podstaw, aby ustalać wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej na kwotę wyższą od stawki minimalnej. Ani charakter sprawy, ani też nakład pracy pełnomocnika w rozstrzyganej sprawie nie wykracza poza zwykłe rzetelne reprezentowanie strony w procesie cywilnym.

Z tych względów, Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.